

**सुभाषित -**

मनसि वचसि काये पुण्यपीयुषपूर्णा-  
स्त्रिभुवनमुपकारश्रेणिभिः प्रीणयन्तः ।  
परगुणपरमाणून् पर्वतीकृत्य नित्यं  
निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ॥

**अर्थ -**

मन, वाचा आणि काया यांच्यामध्ये पुण्यरूपी अमृताने पूर्णपणे भरलेले, (स्वर्ग, पृथ्वी, पाताळ) या तिन्ही भुवनांना आपल्या उपकारांच्या मालिकांनी आनंदित करणारे, दुसऱ्यांचे परमाणूएवढे लहान असणारे गुण पर्वताएवढे मोठे करून स्वतःच्या हृदयात विकास पावणारे सज्जन कितीसे आहेत बरे ?